

2008. október 9., csütörtök

76. felszólítja a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket a be nem jelentett munkát végző bevándorlók sérülékenységének mérséklésére;
77. véleménye szerint az illegális bevándorlók jogellenes foglalkoztatása összetett probléma, amelyre ugyanakkor nem lehet csupán a munkaadók elleni szankciókra támaszkodva megoldást találni, hanem csakis átfogó transzverzális intézkedések alkalmazásával; különösképpen szükséges a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet iránymutatásainak való megfelelés a bevándorló munkavállalók támogatása tekintetében, jogaik tiszteletben tartásának biztosítása érdekében;
78. úgy véli, hogy a be nem jelentett munkavégzés elleni küzdelem olyan átfogó megközelítést igényel, amely figyelembe veszi a munkáltatók által kizsákmányolt legális és illegális migráns munkavállalók jogainak védelmét és elősegítését;
79. úgy véli, hogy az illegális bevándorlók be nem jelentett munkavégzése elleni küzdelem nem lehet hatékony a legális bevándorlás csatornáinak megnyitása nélkül az Európai Unió számára szükséges, harmadik országokból származó, magasan vagy alacsonyan képzett munkavállalók biztosítása érdekében;
80. véleménye szerint a terjedő informális gazdaság és különösen az illegális bevándorló munkavállalók kizsákmányolása elleni küzdelemben nem csupán a kitoloncolást alkalmazó politikára kell támaszkodni, hanem az illegális bevándorló munkavállalók kizsákmányolásának megelőzését és leküzdését szolgáló olyan eszközökre és mechanizmusokra is, amelyekbe beletartozik az alapvető emberi jogok elismerése és tiszteletben tartása;
81. felszólítja a tagállamokat, hogy késlekedés nélkül írják alá és ratifikálják az Európa Tanács egyezményét az emberkereskedelem elleni fellépésről;
82. felhívja a tagállamokat, hogy határozzák és erősítsék meg a megfelelő jogalkotási intézkedéseket, amelyek a kizsákmányolás áldozatául váló bevándorlókat arra ösztönzik, hogy helyzetükről bejelentést tegyenek, mivel ez különösen a be nem jelentett munkavégzés elleni hatékonyabb fellépést segítené elő;
83. támogatja az egyesített pénzügyi, adópolitikai és munkaügyi vizsgálatokat a be nem jelentett munkavégzés elleni küzdelem érdekében;
84. felkéri a Bizottságot, hogy az árnyékgazdaság ellen folytatott közösségi szintű küzdelem terén mozdítsa elő az adminisztratív együttműködést és a bevált gyakorlatok cseréjét.
85. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

A társadalmi integráció előmozdítása és a szegénység elleni küzdelem

P6_TA(2008)0467

Az Európai Parlament 2008. október 9-i állásfoglalása az EU-ban a társadalmi integráció előmozdításáról és a gyermekszegénységet is ideértve a szegénység elleni küzdelemről (2008/2034(INI))

(2010/C 9 E/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel „A szociális védelem korszerűsítése a nagyobb társadalmi igazságosság és gazdasági kohézió érdekében: a munkaerőpiacról leginkább kiszorultak aktív integrációjának elősegítése” című bizottsági közleményre (COM(2007)0620),
- tekintettel a munkaerőpiactól legtávolabb élő munkavállalók aktív integrációját támogató közösségi fellépésről folytatott konzultációról szóló bizottsági közleményre (COM(2006)0044) és a Bizottság szolgálatainak a konzultáció eredményeit összefoglaló jelentésére,

2008. október 9., csütörtök

- tekintettel a szociális védelmi rendszerekben az elégséges forrásokra és szociális segélyre vonatkozó közös kritériumokról szóló, 1992. június 24-i 92/441/EGK tanácsi ajánlásra ⁽¹⁾, valamint a szociális védelmi célkitűzések és politikák konvergenciájáról szóló, 1992. július 27-i 92/442/EGK tanácsi ajánlásra ⁽²⁾,
- tekintettel a méltányos bérezésről szóló bizottsági véleményre (COM(1993)0388),
- tekintettel a nemzeti lisszaboni reformprogramokra, a 2006–2008. évi szociális védelmi és társadalmi integrációra vonatkozó stratégiákról a tagállamok által benyújtott nemzeti jelentésekre és ezek 2007. évi naprakészé tett változataira,
- tekintettel a Tanács által 2008. március 13-án, illetve 14-én elfogadott, a szociális védelemről és a társadalmi integrációról szóló 2008. évi együttes jelentésre (COM(2008)0042), illetve a 2007/2008-ra vonatkozó közös foglalkoztatási jelentésre,
- tekintettel a Szociális Védelmi Bizottság munkacsoportjának „Gyermekszegénység és jólét az EU-ban” című, 2008. januári jelentésére,
- tekintettel az ENSZ által 1966-ban elfogadott Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 3., 16., 18., 23., 25., 26. és 29. cikkére,
- tekintettel az ENSZ közgyűlésének A/RES/46/121, A/RES/47/134, A/RES/47/196, A/RES/49/179, valamint A/RES/50/107 számú határozataira,
- tekintettel a az ENSZ Gazdasági és Szociális Bizottságának dokumentumaira (E/CN.4/Sub.2/1996/13, E/CN.4/1987/NGO/2, E/CN.4/1987/SR.29, E/CN.4/1990/15, E/CN.4/1996/25 és E/CN.4/Sub.2/RES/1996/25),
- tekintettel a nőikkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló, 1979-ben elfogadott ENSZ-egyezményre (CEDAW),
- tekintettel az ENSZ 2000. évi millenniumi fejlesztési célkitűzéseire, különösen a szegénység és az éhezés felszámolására (első célkitűzés), az egyetemes alapszintű oktatás elérésére (második célkitűzés), a férfiak és nők esélyegyenlőségére (harmadik célkitűzés) és a környezet védelmére (hetedik célkitűzés),
- tekintettel az ENSZ 1989. évi gyermekjogi egyezményére és a gyermekkereskedelemlről, a gyermekprostitúcióról és a gyermekpornográfiáról szóló fakultatív jegyzőkönyvére,
- tekintettel az ENSZ migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló 1990. évi nemzetközi egyezményére,
- tekintettel az ENSZ 2002. évi, idősöedésre vonatkozó nemzetközi cselekvési tervére,
- tekintettel a fogyatékkal élők jogairól szóló, 2006. évi ENSZ-egyezményre és fakultatív jegyzőkönyvére,
- tekintettel az ILO minimálbér megállapításáról szóló, 26. és 131. számú egyezményére,
- tekintettel az ENSZ és az ILO tisztességes munkáról szóló napirendjére,
- tekintettel a „Tisztességes munka mindenki számára: Az Unió hozzájárulása a tisztességes munkára vonatkozó menetrend végrehajtásához” című bizottsági közleményre (COM(2006)0249), és a Parlament 2007. május 23-i állásfoglalására a tisztességes munkához való jogról ⁽³⁾,

⁽¹⁾ HL L 245., 1992.8.26., 46. o.

⁽²⁾ HL L 245., 1992.8.26., 49. o.

⁽³⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 321. o.

2008. október 9., csütörtök

- tekintettel a foglalkoztatási és szociális miniszterek Berlinben, 2007. január 18. és 20. között tartott informális találkozásának a „jó munkáról” szóló következtetéseire,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 34., 35. és 36. cikkére, amelyek kifejezetten rendelkeznek a szociális és lakhatási segélyhez való jogról, az emberi egészség magas szintű védelméről és az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokhoz való hozzáférésről,
- tekintettel a munkavállalók alapvető szociális jogairól szóló, 1989. évi közösségi chartára és az Európa Tanács 1996. évi felülvizsgált európai szociális chartájára,
- tekintettel az európai szociális partnereknek a 2007. október 18-i, „Kulcsfontosságú kihívások az európai munkaerőpiacon: az európai szociális partnerek együttes elemzése” című jelentésben szereplő ajánlásaira,
- tekintettel a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és az Európai Parlamentnek a romák európai unióbeli helyzetéről szóló, 2005. április 28-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
- tekintettel a nyílt koordinációs módszer alkalmazásáról szóló, 2003. június 5-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel „A 2007 tavaszi Európai Tanács számára készített időközi jelentés a szociális valóság felméréséről” című bizottsági közleményre (COM(2007)0063) és a szociális valóság felméréséről szóló, 2007. november 15-i parlamenti állásfoglalásra ⁽⁵⁾,
- tekintettel „Az EU gyermekjogi stratégiája felé” című bizottsági közleményre (COM(2006)0367), és az Európai Parlament erről szóló, 2008. január 16-i állásfoglalására ⁽⁶⁾, különösen annak (94)–(117) bekezdésére,
- tekintettel „A szociális Európa érdekében tett kötelezettségvállalás megújítása: A szociális védelemre és a társadalmi integrációra irányuló nyitott koordinációs módszer megerősítése” című bizottsági közleményre (COM(2008)0418),
- tekintettel a szegénység elleni küzdelem és a társadalmi kirekesztés európai évről (2010) szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló bizottsági javaslatra (COM(2007)0797), és az Európai Parlament erről szóló, 2008. június 17-i álláspontjára ⁽⁷⁾,
- tekintettel az utcai hajléktalanság felszámolásáról szóló, 2008. április 22-i nyilatkozatára ⁽⁸⁾,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek gyermekek elleni erőszakkal foglalkozó 2006-os, tájékoztató pontként szolgáló tanulmányának megállapításaira és ajánlásaira, amelyek szerint a gazdasági egyenlőtlenségek és a társadalmi kirekesztés a gyermekek bántalmazásának rizikófaktorai között szerepelnek,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság „Új európai szociális cselekvési program” című, 2008. július 9-i véleményére,
- tekintettel a Régiók Bizottságának „Aktív integráció” című, 2008. június 18-i véleményére,

⁽¹⁾ HL L 180., 2000.7.19., 22. o.

⁽²⁾ HL C 45. E, 2006.2.23., 129. o.

⁽³⁾ HL L 303., 2000.12.2., 16. o.

⁽⁴⁾ HL C 68. E, 2004.3.18., 604. o.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0541.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0012.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0286.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0163.

2008. október 9., csütörtök

- tekintettel „Az Energiafogyasztók Jogainak Európai Chartája felé” című bizottsági közleményre (COM(2007)0386),
- tekintettel az EK-Szerződés 136–145. cikkére,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A6-0364/2008),
- A. mivel a 2000. december 7–9-i nizzai Európai Tanács megállapította a szegénység és a társadalmi kirekesztés 2010-ig történő határozott és mérhető csökkentésére irányuló uniós célkitűzést, mivel az említett célkitűzés tekintetében elért előrehaladás fokozandó;
- B. mivel a 2000. március 23–24-i lisszaboni Európai Tanács arról állapodott meg, hogy 2010-re felszámolják a gyermekszegénységet Európában;
- C. mivel a 2000. december 7–9-i nizzai Európai Tanács arra hívta fel a tagállamokat, hogy gondoskodjanak a szociális védelmi rendszerek által biztosítandó minimális garantált forrásokról szóló, 1992. évi ajánlás nyomon követéséről;
- D. mivel a 92/441/EGK tanácsi ajánlás elismeri „a személyek alapvető jogát az emberi méltósággal összeegyeztethető élethez szükséges erőforrásokhoz és a szociális segélyhez”;
- E. mivel a munkavállalók alapvető szociális jogairól szóló, 1989-es közösségi charta elismeri a munkavállaló „méltányos bérhez” való jogát; mivel a Parlament és a Bizottság 1993-ban foglalkozott a minimálbérekkel kapcsolatos összehangolt politika szükségességével a munkavállalók olyan bérhez való jogának megvalósítása érdekében, amely „elegendő számukra a tisztességes életvitelhez”;
- F. mivel az EU-nak a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem tekintetében 2001-ben tett kötelezettségvállalása kezdetén az EU-ban 55 millió embert fenyegetett jövedelme alapján a szegénység kockázata (az EU-15 lakosságának 15 %-a); mivel 2005-re az említett számadat 78 millióra emelkedett (az EU-25 lakosságának 16 %-a);
- G. mivel a férfiak és nők bérezésében meglévő tartós egyenlőtlenség a nőket hátrányosabb helyzetbe hozza a szegénységből való menekvés terén;
- H. mivel valamennyi szociális transzfer hiányában az EU-ban különösen a nőket érintő szegénység kockázata 16 %-ról 40 %-ra, illetve a nyugdíjkifizetések kizárásával 25 %-ra nőne;
- I. mivel a nők rövidebb, lassabb és kevésbé jól fizetett karrierje szintén hatással van elszegényedésük kockázatára, különösen a 65 évesnél idősebbek esetén (21 %-kal vagy 5 százalékponttal magasabb ez az érték, mint a férfiak körében);
- J. mivel a gyermekek és a fiatalok teszik ki az Unió népességének majdnem egyharmadát, és mivel 19 millió gyermeket fenyeget a szegénység kockázata, és közülük sokat elválasztottak a családjuktól a család szegénysége miatt; mivel a különböző társadalmi körülmények között, beleértve a gyermekek védelmét a durva bánásmód minden típusával szemben, komplex kapcsolat áll fenn a szegénység, a gyermeknevelés és a gyermekek jóléte között;
- K. mivel különösen a szélsőséges szegénység és a társadalmi kirekesztés minden emberi jog megsértését jelenti;
- L. mivel az Európai Unió lakosságának jelentős része él a társadalomból kirekesztve, azaz ötből egy fő él gyenge minőségű lakásban, és minden nap közel 1,8 millió személy keres hajléktalanszállókon szállást, 10 % él olyan háztartásban, ahol senki nem dolgozik, a hosszú távú munkanélküliség megközelíti a 4 %-ot, 31 millió dolgozó vagy 15 % keres szélsőségesen alacsony bért, a dolgozók 8 %-a vagy 17 millió ember a foglalkoztatás ellenére megtapasztalja az alacsony jövedelemből eredő szegénységet, az iskolát korán elhagyók aránya több mint 15 % és a „digitális szakadék” továbbra is fennáll (az uniós népesség 44 %-ának nincs semmilyen internet- vagy számítógép-használói ismerete);

2008. október 9., csütörtök

- M. mivel a szegénység és az egyenlőtlenség aránytalanul sújtja a nőket; mivel a nők átlagos jövedelme a férfiak átlagos jövedelmének csupán 55 %-a; mivel a nőket különösen és aránytalanul érinti az időskori szegénység; mivel a magas színvonalú szolgáltatásokhoz való hozzáférés hiánya elfogadhatatlan mértékben növeli a nők szegénységének kockázatát;
- N. mivel a regionális és helyi hatóságok már jelentős felelősséggel bírnak a közszolgáltatások és -ellátások biztosítását illetően, ugyanakkor ki vannak téve a közpénzek korlátozó nyomásának;
- O. mivel a gyermekekbe és a fiatalokba történő befektetés elősegíti a gazdasági jólét növelését mindenki számára és segít megtörni a szegénységi ciklust, és mivel kiemelt jelentőséggel bír, hogy amint azonosították a problémákat, megelőzzék azokat vagy beavatkozzanak a gyermekek életéselyeinek fenntartása érdekében;
- P. mivel a szegénységhez és a munkanélküliséghez rossz egészségi állapot és az egészségügyi ellátáshoz való rossz hozzáférés társul olyan tényezők miatt, mint a rossz táplálkozás, a rosszabb életkörülmények a hátrányos helyzetben lévő területeken, a nem megfelelő lakáskörülmények és a stressz;
- Q. mivel az egyenlőtlenség, a szegénység, a társadalmi kirekesztés és az esélytelenség hatásai összefüggenek egymással, és tagállami szinten következetes stratégiát tesznek szükségessé, amely nem csupán a jövedelemre és a jólétre összpontosít, hanem olyan kérdésekre is, mint a foglalkoztatáshoz, az oktatáshoz, az egészségügyi szolgáltatásokhoz, az információs társadalomhoz, a kultúrához, a közlekedéshez való hozzáférés és a jövő nemzedékek lehetőségei;
- R. mivel a 2000-től 2005-ig terjedő időszakban az EU-ban a jövedelmekre és életkörülményekre vonatkozó európai uniós statisztikák (EU-SILC) szerint a jövedelmi egyenlőtlenség (S20/S80 arány) jelentősen, 4,5-ről 4,9-re emelkedett, azaz 2005-ben az Európai Unió lakossága leggazdagabb 20 %-ának a jövedelme közel ötször magasabb volt mint a lakosság maradék 80 %-áé;
- S. mivel a szabadságvesztéssel járó büntetés megfelelő rehabilitáció és oktatás hiányában gyakran vezet további társadalmi kirekesztéshez és munkanélküliséghez;
- T. mivel az Európai Unió teljes munkaképes korú lakosságának 16 %-a fogyatékkal él (Eurostat 2002); mivel a fogyatékkal élők – akik közé mentális egészségügyi problémákkal élők, idősebbek és etnikai kisebbségek is tartoznak – munkanélküliségének mértéke továbbra is elfogadhatatlanul magas az egész Európai Unióban; mivel 500 000 fogyatékkal élő ember még mindig nagy, zárt lakóintézetekben él;

Az aktív társadalmi integráció holisztikusabb megközelítése

1. üdvözli a Bizottság aktív társadalmi integrációval kapcsolatos megközelítését; úgy ítéli meg, hogy az aktív társadalmi integrációs politikákkal kapcsolatos átfogó cél az alapvető jogok végrehajtása kell hogy legyen annak érdekében, hogy lehetővé tegyék az egyének számára a tisztességes életvitelt és részvételt a társadalomban, illetve a munkaerőpiacon;
2. úgy véli, hogy az aktív társadalmi integrációs politikáknak jelentős hatással kell lenniük a szegénység és a társadalmi kirekesztés felszámolására, mindkét esetben tekintettel a foglalkoztatottakra (a „dolgozó szegényekre”) és a fizetett alkalmazásban nem lévőkre; egyetért a Bizottsággal abban, hogy az aktív társadalmi integrációval kapcsolatos holisztikusabb megközelítést az alábbi közös elvekre kell alapozni:
  - a) a társadalmi kirekesztés megelőzéséhez elegendő jövedelemtámogatás: a tagállamoknak a szubszidiaritás és az arányosság elvével összhangban minimumjövedelem-rendszereket, kapcsolódó ellátásokat és a szociális segínyt kell meghatározniuk, amelyeknek az aktív integrációs politikák stratégiai tervével kiegészítve könnyen hozzáférhetőeknek kell lenniük, és elegendő forrást kell biztosítaniuk ahhoz, hogy az egyéneket kiemeljék a szegénységből, és megelőzzék a társadalmi kirekesztést (megjegyezve, hogy az aktív integrációs politikák a szociális védelmi rendszerekben fokozottabb méltányosságot biztosítanak, egyedi kísérő intézkedésekkel (pl. rehabilitáció, képzés, tanácsadás, gyermekgondozás, lakhatás, nyelvoktatás bevándorlóknak és támogató szolgáltatások) együtt, amelyek lehetővé teszik az egyének számára a méltóságteljes életet);

2008. október 9., csütörtök

- b) kapcsolat a befogadó munkaerőpiacok felé: az aktív integrációs politikák célja a stabil és biztonságos, magasan képzett munkaerőt igénylő munkahelyek elősegítése, a munkahelyek vonzerejének javítása, minőségi munkahelyek létrehozása és a minőségi foglalkoztatás ösztönzése, magas színvonalú munkahelyi egészségi és biztonsági szint biztosítása, a termelékenység növelése, valamint a leginkább hátrányos helyzetűek aktív támogatása, egyedi támogatási intézkedések és szolgáltatások nyújtása a foglalkoztathatóság fokozása és a munkavállalók munkaerőpiacon tartása érdekében, a vállalkozói tevékenységek fejlesztése és munkakeresési támogatás, magas színvonalú oktatás, szakképzés, továbbképzés és egész életen át tartó tanulás biztosítása, személyreszabott tanácsadás, ha az valóban elkerülhetetlen, különleges segítségnyújtás és támogatott foglalkoztatás a veszélyeztetett csoportoknak mint például a fogyatékkal élő dolgozóknak;
- c) kapcsolat a minőségi szolgáltatásokhoz való jobb hozzáférés felé: az alapvető szolgáltatások – szociális szolgáltatások, általános (gazdasági) érdekű szolgáltatások – hozzáférhetőségét, megfizethetőségét, nyitottságát, átláthatóságát, egyetemességét és minőségét meg kell erősíteni a szociális és területi kohézió előmozdítása, az alapvető jogok garantálása és a tisztességes megélhetés biztosítása érdekében, különösen a társadalom olyan veszélyeztetett és hátrányos helyzetű csoportjai számára, mint a fogyatékkal élők, az idősek, az egyszerű és a nagy családok, és a szolgáltatásokat úgy kell megtervezni, hogy azok figyelembe vegyék a különböző csoportok igényeit; a köz- és társadalmi szolgáltatások további privatizációja elkerülendő a megfizethetőség, a minőség és a hozzáférhetőség minden állampolgár számára való biztosítása érdekében;
- d) a nemek közötti egyenlőség érvényesítése, megkülönböztetésmentesség és aktív részvétel: az aktív integrációs politikáknak biztosítaniuk kell a férfiak és a nők közötti egyenlőség előmozdítását és hozzá kell járulniuk a megkülönböztetés valamennyi formájának kiküszöböléséhez az aktív társadalmi integráció fent említett valamennyi vonatkozásában; aktív részvétel: elő kell mozdítani a felelősségteljes kormányzást és valamennyi érintett részvételét és integrációját, közvetlenül bevonva a szegénység, a társadalmi kirekesztés és az egyenlőtlenség – különösen a szélsőséges szegénység – által érintetteket mind nemzeti, mind pedig európai szinten, illetve a szociális partnereket, a nem kormányzati szervezeteket és a médiát a stratégiák kidolgozásába, irányításába, végrehajtásába és értékelésébe;

3. úgy véli, hogy a 92/441/EGK tanácsi ajánlást az Európai Unió társadalmi valósága számbavételének eredményei és az aktív integráció javasolt holisztikus megközelítésének fényében ki kell szélesíteni és aktualizálni kell, továbbá úgy véli, hogy az ajánlásnak megfelelően figyelembe kell vennie a demográfiai változással, valamint a tudás- és szolgáltatásalapú gazdasággal összefüggő új társadalmi kockázatok kialakulását;

4. helyesli a Bizottság álláspontját, miszerint az aktív integráció holisztikusabb megközelítésének a gyermekszegénység megszüntetésére, az egészségügyi ellátáshoz és az egészségügyi eredményekhez való hozzáférés tekintetében az egyenlőtlenségek felszámolására, az állami és magánnyugdíjhoz, valamint a nyugdíjazáshoz kapcsolódó szegénység és társadalmi kirekesztés kezelésére és a megfelelő, magas színvonalú és hosszú távú ellátásról szóló rendelkezésekre kell összpontosítania;

Elégséges jövedelem garantálása mindenki számára a méltóságteljes élet biztosításához

5. kiemeli, hogy az EU-27 legtöbb tagállamában van nemzeti minimumjövedelem-rendszer, de számos tagállamban nincs; ösztönzi a tagállamokat garantált minimumjövedelem-rendszerek biztosítására a társadalmi integráció érdekében, valamint sürgeti a legjobb gyakorlatok cseréjét; felismeri, hogy amennyiben szociális támogatást biztosítanak, a tagállamoknak kötelessége annak szavatolása, hogy a polgárok tudják, mire jogosultak, és képesek legyenek jogosultságaikat érvényesíteni;

6. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy néhány tagállam valószínűsíthetően nem veszi figyelembe a 92/441/EGK tanácsi ajánlást, amely elismeri „az egyénnek az emberi méltósággal összeegyeztethető életmódhoz elégséges forrásokhoz és szociális segítségnyújtáshoz való alapvető jogát”;

7. egyetért a Bizottsággal abban, hogy a szociális segély mértéke a legtöbb tagállamban máris a szegénységi küszöb alatt van; kitart amellett, hogy a jövedelemtámogató rendszerek fő célkitűzéseként az egyének szegénységből való kiemelését és a méltóságteljes élethez való hozzásegítésüket kell meghatározni; felhívja a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy a mindenki számára feltétel nélkül biztosított alapjövedelem hatékony eszköze lehet-e a szegénység elleni küzdelemnek;

8. felhívja a Bizottságot egy részletes jelentés közzétételére arról, hogy a tagállamok jóléti rendelkezései (többek között a minimáljövedelmi rendszerek és a vonatkozó ellátások, a munkanélküli, a rokkantsági és a túlélő hozzátartozóknak járó ellátások, a kötelező és önkéntes nyugdíjrendszerek, a korengedményes nyugdíj tekintetében) előírják-e a nemzeti átlagjövedelem 60 %-ának megfelelő uniós szegénységi küszöbérték feletti jövedelem biztosítását;

2008. október 9., csütörtök

9. javasolja, hogy a Bizottság fontolja meg, hogy létrehoz-e egy egységes módszert a minimum megélhetési összeg és a megélhetési költségek (az áruk és szolgáltatások kosara) kiszámítására, biztosítva a szegénységi küszöb összehasonlítható mérését és a szükséges társadalmi beavatkozás kritériumának meghatározását;
10. rámutat arra, hogy a szélsőséges elszegényedés kockázata magasabb a nők esetében, mint a férfiaknál; rámutat arra, hogy a mai európai társadalmakban a szegénység elnöiesedése felé mutató tartós tendencia azt mutatja, hogy a szociális védelmi rendszerek jelenlegi keretei, illetve az EU szociális, gazdaság- és foglalkoztatáspolitikáinak széles köre nem alkalmas a nők igényeinek és a nők munkájában mutatkozó különbségeknek a kezelésére; hangsúlyozza, hogy a nők szegénysége és társadalmi kirekesztése Európában egyedi, többértű és nemekhez igazított politikai válaszokat igényel;
11. kijelenti, hogy a minimális jövedelem megfelelő rendszerei a mindenkire érvényes társadalmi igazságosságon és esélyegyenlőségen alapuló Európai Unió alapvető előfeltételei; felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a munkahely nélkül vagy munkahelyek között eltelt időszakokra megfelelő minimális jövedelmet nyújtsanak, különös figyelmet fordítva a nők azon csoportjaira, akikre további felelőségek hárulnak;
12. felhívja a Tanácsot, hogy egyezzen meg a minimumjövedelem-rendszerekkel kapcsolatos uniós célkitűzésről és olyan járulékalapú jövedelemhelyettesítő rendszerekről, amelyek a nemzeti átlagjövedelem legalább 60 %-ának megfelelő mértékű jövedelemtámogatást nyújtanak, illetve az ezen célkitűzés valamennyi tagállam által történő elérésére vonatkozó ütemtervről;
13. úgy véli, hogy az elszegényedés kockázata a nők esetében nagyobb, mint a férfiaknál, különösen idős korban, mivel a szociális biztonsági rendszerek alapját gyakran a folyamatos jövedelemszerző foglalkoztatás elve képezi; a megfelelő minimális jövedelemhez való egyéni jog biztosítására szólít fel, amely nem függ a foglalkoztatáshoz kötődő hozzájárulásoktól;
14. úgy ítéli meg, hogy a foglalkoztatásban lévők szegénysége nem tükröz méltányos munkafeltételeket, és erőfeszítések kifejtésére hív fel az ilyen állapot orvoslása végett oly módon, hogy általában a bérek és különösen a minimálbér – tekintet nélkül arra, hogy kötelezőek vagy kollektív megállapodáson alapulnak – megakadályozza az alacsony jövedelemből eredő szegénységet és biztosítsa a tisztességes életkörülményeket;
15. felhívja a Tanácsot, hogy egyezzen meg a minimálbérekkel kapcsolatos uniós célkitűzésről (kötelező, kollektív megállapodások nemzeti, regionális vagy ágazati szinten), amely az adott (nemzeti, ágazati stb.) szintű átlagbér legalább 60 %-ának megfelelő bért nyújt, illetve az ezen célkitűzés valamennyi tagállam által történő elérésére vonatkozó ütemtervről;
16. rámutat, hogy a minimáljövedelmi rendszereket a társadalmi integrációt támogató intézkedéscsomaggal kell kiegészíteni, az ilyen csomagnak magában kell foglalnia pl. a lakhatás, az oktatás, a képzés, a szakmai átképzés és az egész életen át tartó tanulás lehetőségét, valamint a hatékony gazdasági irányítás és a jövedelemtámogatási rendszerek támogatását az egyének és a háztartások költségeinek fedezéséhez való hozzájárulás céljából, ezáltal biztosítva az életszükségelemek és az egész életen át tartó tanulás szükségletének kielégítését, különösen az egyedülállók, az egyszülős és a nagy családok számára;
17. a tagállamokat jövedelemtámogatási rendszerük gyakran komplex és szövevényes hálózatának felülvizsgálatára hívja fel, függetlenül azok különleges jellegétől (legyen szó akár minimáljövedelem-rendszerekről és a kapcsolódó ellátásokról, járulékalapú pótlólagos jövedelemrendszerekről stb.) hozzáférhetőségük, hatékonyságuk és eredményességük javítása céljából;
18. úgy ítéli meg, hogy a hátrányos helyzetű csoportok (mint a fogyatékkal élő vagy krónikus betegségben szenvedő emberek, egyszülős vagy sokgyermekes háztartások) számára a tagállamoknak célzott kiegészítő ellátást kell nyújtaniuk, amelyek fedezik a felmerülő többletköltségeket, többek között a személyes támogatás, a különleges létesítmények, az orvosi és szociális ellátás igénybevétele tekintetében; hangsúlyozza a rokkantsági és az öregségi nyugdíj tisztességes szintje biztosításának szükségességét;
19. elismeri az egyenlőtlen jövedelemeloszlást az önálló vállalkozók körében, valamint, hogy az önálló vállalkozók egynegyede él a szegénységi küszöb alatt, ezért a szegénységi csapda elkerülése érdekében jobban intézményesült támogatás nyújtandó a vállalkozóknak;

2008. október 9., csütörtök

A gyermekszegénység felszámolása: az elemzéstől a célzott politikákig és a végrehajtásig

20. az UNCRC gyermekjog-központú perspektívája alapján hangsúlyozza a gyermekek anyagi biztonságával és a gyermekjóléttel kapcsolatos holisztikus megközelítés fontosságát, hogy a családok – és különösen a nagycsaládok – részesülhessenek a kielégítő jövedelmi szint előnyeiből, hogy gyermekeik számára megfelelő lakhatást és étkezést, valamint magas színvonalú egészségügyi, szociális és oktatási szolgáltatásokhoz való hozzáférést biztosíthassanak, hogy mind testük, mind pedig személyiségük harmonikusan fejlődhessen; elismeri ugyanakkor, hogy a gyermekek alapvető szükségleteinek prioritást kell élvezniük a tagállamok pénzügyi megfontolásaival szemben;

21. felhívja az EU intézményeit, a tagállamokat és a szervezett civil társadalmi szövetségeket annak biztosítására, hogy a gyermekek részvételének megszervezése mindig a biztonságos és érdemi részvétel alapvető elvei szerint történjen;

22. felhívja a figyelmet a holisztikus megközelítés alábbi dimenzióira:

- a) a gyermekek és a fiatalok polgárként való elismerése, akik függetlenül és családtagként is jogokkal rendelkeznek;
- b) annak biztosítása, hogy a gyermekek forrástámogatással és a segítségnyújtás valamennyi formájával nőnek fel, hogy minden tekintetben kielégíthessék érzelmi, szociális, testi, oktatási és kognitív szükségleteiket, a szükséges támogatást biztosítva különösen a szélsőséges szegénységben élő szülők és családok számára, hogy megszerezzhessék a feladataik teljesítéséhez szükséges forrásokat, így megelőzve azt, hogy nehéz anyagi körülmények között a szülők elhagyják vagy intézetbe adják gyermekeiket;
- c) hozzáférés biztosítása olyan szolgáltatásokhoz és lehetőségekhez, amelyek minden gyermek számára szükségesek jelenlegi és jövőbeli jólétük növeléséhez; külön figyelem fordítása a különleges támogatásra szoruló gyermekekre (etnikai kisebbségek, bevándorlók, utcagyerekek és fogyatékkal élő gyermekek), lehetővé téve számukra, hogy teljes mértékben megvalósítsák a bennük rejlő lehetőségeket, illetve megakadályozva a kiszolgáltatottsággal járó helyzeteket; különösen a többgenerációs szegénységet, biztosítva a gyermekeknek az oktatáshoz és az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférést;
- d) lehetőség biztosítása a gyermekek számára a társadalomban való részvételre, ide értve a koruknak megfelelő döntéseket is, melyek közvetlenül érintik életüket, illetve a szociális, szabadidős, sport- és kulturális életet;
- e) pénzügyi segítségnyújtás a nagycsaládok számára a népességcsökkenés megállítása érdekében, valamint az egy vagy több gyermeket nevelő egyedülálló szülőknek nyújtott támogatás, a munkaerőpiacra való be- vagy visszalépést elősegítő intézkedésekkel együtt, emlékeztetve arra, hogy ez a helyzet egyre inkább elterjed és az ilyen helyzetben lévő szülő komolyabb nehézségekkel szembesül, mint a kétszülős családok;
- f) a család szerepének elismerése a gyermekek jóléte és fejlődése tekintetében;
- g) hangsúlyozza annak fontosságát, hogy – minden esetben a gyermek érdekeit mérlegelve – az utcagyerekeket, az embercsempészet áldozatául esett gyermekeket és a kísérő nélküli kiskorúakat családjukkal újraegyesítsék; hangsúlyozza, hogy az újraegyesítést a társadalmi reintegrációt szolgáló különleges intézkedéseknek kell kísérniük, amennyiben a társadalmi-gazdasági helyzet vezetett ahhoz, hogy a gyermek olyan, tiltott jövedelemszerző tevékenységekben vett részt, amelyek károsak a gyermek fizikai és erkölcsi fejlődésére, mint például a prostitúció és a kábítószer-kereskedelem; közös, összehangolt fellépésre szólít fel az utcagyerekek és ezek családjai rendkívüli marginalizálódásához és szegénységéhez vezető alapvető okok kezelése érdekében, javítva a minőségi szolgáltatásokhoz való hozzáférésüket és leküzdve a szervezett bűnözést; felhívja a Tanácsot, hogy annak biztosítása érdekében, hogy 2015-re egy gyermeknek sem kelljen az utcán élnie, állapodjon meg az egész EU-ra vonatkozó kötelezettségvállalásról, amely az Európai Parlamentnek „Az EU gyermekjogi stratégiája felé” című, 2008. január 16-i állásfoglalásán alapul;
- h) arra ösztönzi a tagállamokat, ismerjék fel, hogy a rendkívüli szegénység, a kiszolgáltatottság, a megkülönböztetés és a társadalmi kirekesztés ördögi köre a gyermekeket, és különösen az utcagyerekeket különös kockázatnak teszi ki, és hogy differenciált és egyedi fellépésre van szükség a többszörösen hátrányos helyzetek kezeléséhez; közös európai uniós törekvés támogatására sürgeti a tagállamokat, amelynek célja, hogy megszüntesse a gyermekkereskedelmet és -prostitúciót, a gyermekek kábítószer-függőségét, a gyermekeket érő erőszakot és a fiatalkori bűnözést;

2008. október 9., csütörtök

23. felhívja a Bizottságot, hogy a gyermekszegénységet és a társadalmi kirekesztést az uniós döntéshozatal tágabb összefüggésében szemlélje, ideértve olyan kérdéseket is mint a bevándorlás, a fogyatékos, a megkülönböztetés, a gyermekek védelme a rossz bánásmód és bántalmazás valamennyi formájával szemben, gyermek- és felnőttgondozók, a nemek közötti egyenlőség, családtámogatás, az aktív társadalmi integráció, a korai életkorban nyújtott gondozás és oktatás, az egész életen át tartó tanulás, valamint a munka, a munkán kívüli élet és a családi élet összeegyeztetése;
24. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hatékonyan hajtsák végre a megegyező társadalmi értékű munkáért járó megegyező fizetés elvét, végezzék el a szociális védelmi rendszerek célzott elemzését és reformját, dolgozzanak ki uniós iránymutatásokat a szociális védelmi rendszereknek a nemek egyenlősége szempontjából elvégzett megreformálására, beleértve a szociális biztonsághoz való jogok egyénivé tételét, a szociális védelemnek és szolgáltatásoknak a változó családstruktúrákhoz igazítását, valamint annak biztosítását, hogy a szociális védelmi rendszerek jobban ellensúlyozzák a nők bizonytalan helyzetét és megfeleljenek a nők legkiszolgáltatottabb csoportjai igényeinek;
25. felkéri a Bizottságot, hogy a nyílt koordinációs módszerben javítsa az összehasonlítást és a nyomon követést, dolgozzon ki közös mutatókat és gyűjtsön összehasonlítható és magas színvonalú adatokat és hosszú távú statisztikákat a gyermekek helyzetéről, amely lefedi gyermekszegénység és a társadalmi kirekesztés elleni közdelem holisztikus megközelítésének valamennyi aspektusát, ide értve a gyermekek és a családok lakáshelyzetét a gyermekek jólétének nyomon követhetősége céljából;
26. ösztönzi az Eurostatot, hogy hozzon létre kapcsolatot az EU Alapjogi Ügynöksége által készített, az EU gyermekjoggal és -jóléttel kapcsolatos tevékenységei hatásának nyomon követése érdekében kidolgozás alatt álló mutatókészlettel; rámutat arra, hogy a Bizottság, az Alapjogi Ügynökség és a tagállamok közös erőfeszítésére van szükség az ENSZ illetékes hivatalaival, nemzetközi szervezetekkel és kutatóközpontokkal az EU-ban a gyermekek helyzetére vonatkozó, összehasonlítható statisztikai adatok összegyűjtésének javítása érdekében folytatott együttműködéshez, melynek szükségességét már a fent említett, 2008. január 16-i állásfoglalásában is jelezte; felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak meg minden lehetséges intézkedést a szociális védelemmel foglalkozó bizottságnak az európai gyermekszegénységről és -jólétről szóló, 2008. január 17-én elfogadott jelentésében kifejtett ajánlások tiszteletben tartása érdekében, amelyek hangsúlyozzák, hogy a tagállamoknak felül kell vizsgálniuk a kiszolgáltatott helyzetben lévő gyermekekkel kapcsolatban nemzeti és regionális szinten rendelkezésre álló különböző adatforrásokat;
27. a tagállamokat olyan megelőző rendszerek felállítására sürgeti, amelyek felismerik az olyan kritikus helyzeteket, mint például az otthonuk elvesztésével fenyegetett szülők, a gyermekeknek az iskolából történő hirtelen kivétele, vagy a saját gyermekkorukban visszaélést elszenvedett szülők; felhívja a tagállamokat, hogy a gyermekek korai iskolaelhagyásának megelőzése érdekében folytassanak aktív politikát a veszélyeztetett csoportoknak biztosított támogatási mechanizmusokon keresztül;
28. a lehető legnagyobb hatékonyság biztosítása érdekében sürgeti a tagállamokat, amelyek eddig ezt még nem tették meg, hogy ruházzák fel hatáskörrel helyi hatóságokat a bajba jutott gyermekeket segítő rendszerek felállítására és működtetésére;
29. támogatja a Bizottság álláspontját, miszerint a gyermekszegénység elleni küzdelemben a legjobb eredmény a modern családstruktúrák sokféleségére és a gyermekjogokra helyezett hangsúly egyensúlyával érhető el;
30. felkéri a Bizottságot, hogy a sajátos nemzeti összefüggést tekintetbe vevő és a korai beavatkozásra fókuszáló, egyértelmű célkitűzések és célok által alátámasztott és megfelelően finanszírozott politikák kiegyensúlyozott kombinációját támogassa;
31. felhívja a tagállamokat a gyermekszegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre vonatkozó kölcsönös tanulási folyamatok erősítésére, valamint a sikeres és sikertelen politikák figyelemmel kísérésére;
32. kiemeli az aktív integrációt meghaladó, integrált, holisztikus családpolitikák jelentőségét a gyermekek és családok jóléte valamennyi tényezőjének számításba vétele, valamint az Európai Unióban a gyermekszegénység és a társadalmi kirekesztés felszámolása érdekében;
33. felhívja a tagállamokat a gyermekek részvételére vonatkozó legjobb gyakorlatok cseréjére és a gyermekek bevonására a saját jövőjüket érintő döntésekbe, mivel a gyermekek bevonása a legmegfelelőbb módja a gyermekperspektíva megismerésének;

2008. október 9., csütörtök

34. üdvözli a Bizottság és a tagállamok elköteleződését az ENSZ gyermekek jogairól szóló egyezménye mellett; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy egyértelmű kapcsolatot alakítsanak ki a gyermekek jogaival kapcsolatos napirend és a gyermekszegénység és a kirekesztés elleni küzdelem napirendje között, mivel a gyermekszegénység és a nélkülözés az alapvető emberi jogok megsértése; támogatja a tagállamokat, hogy társadalmi integrációs stratégiáik előkészítésekor vegyék figyelembe az egyezményi bizottságnak a részes államok végrehajtási jelentésére és a nem kormányzati szervezetek alternatív jelentéseire válaszul adott ajánlásait;

35. rámutat arra, hogy a szolgáltatások és a mentesítések tekintetében az egyedülálló szülőket nem szabad a gyermekes pároknál rosszabb helyzetbe hozni;

36. sürgeti a tagállamokat a gyermekszegénység csökkentését és felszámolását célzó nemzeti stratégiák differenciált megközelítés alapján történő kialakítására, amely a régiótól és a gyermekek korától függően számol a szegénység szintjének variációival;

37. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák minden gyermek és család számára – beleértve a szegénységben és társadalmi kirekesztettségben élőket – a magas színvonalú szociális szolgáltatásokhoz való hozzáférést, ami egyértelműen tükrözi a szegénység családokra gyakorolt hatásának megértését, beleértve a gyermekbántalmazás és a rossz bánásmód megnövekedett kockázatait és hatását;

Foglalkoztatási politikák a társadalmilag befogadó jellegű munkaerőpiacok számára

38. egyetért a Bizottsággal abban, hogy a foglalkoztatottság a legjobb esélyt jelenti a szegénység és a társadalmi kirekesztés ellen, bár nem jelent mindig garanciát, mivel a hivatalos statisztikák szerint az EU-ban a munkavállalók 8 %-át fenyegeti a szegénység kockázata; felhívja ezért a Bizottságot és a tagállamokat a 2000/78/EK irányelv hatékony végrehajtására;

39. felhívja a tagállamokat a hatályos közösségi jogszabályok hatékonyabb alkalmazására a foglalkoztatás és a szociális ügyek területén;

40. rámutat arra, hogy az EU-ban 20 millió embert, különösen nőket érint a dolgozók szegénysége, azaz a teljes népesség 6 %-át és a dolgozó népesség 36 %-át érinti a dolgozók szegénységének kockázata; felhívja a tagállamokat, hogy az aktív integráció elválaszthatatlan elemeként állapodjanak meg a minimálbérre vonatkozó jogszabályokról;

41. hangsúlyozza, hogy a részmunkaidős foglalkoztatás aránya az EU-ban a nők körében 31 %, míg a férfiaknál 7,4 %; kiemeli, hogy a nők részmunkaidős foglalkoztatása gyakran csupán jelentéktelen és marginális részmunkaidős munka, alacsony díjazással és elégtelen szociális védelemmel; rámutat, hogy a nőket ezért gyakran sújtja az elszegényedés nagyobb kockázata, különösen idős korban, mivel a részmunkaidős foglalkoztatás után kapott nyugdíjak igen gyakran nem elegendők a független élet folytatásához;

42. úgy ítéli meg, hogy a leghátrányosabb helyzetű csoportok aktív munkaerőpiaci integrációjához célzott intézkedések szükségesek:

i. a személyes fejlődés támogatása az oktatáson, képzésen, egész életen át tartó tanuláson keresztül, számítógépes ismeretek szerzése és értékelése, családi stabilitás, társadalmi integráció a foglalkoztatást megelőzően, az egyén egyéni felelősségeinek felismerése a társadalmi integráció szempontjából igen jelentős, ezért ösztönözni kell azt;

ii. maximális hozzáférés biztosítása az információkhoz és személyre szabott lehetőségek biztosítása a biztonságos és stabil, magas képzettséget igénylő foglalkoztatáshoz, a személyek szükségleteinek és képességeinek megfelelően; a munkaerőpiacra történő be- vagy visszalépés akadályainak felszámolása, különös tekintettel az egyszülős családokra, valamint a fokozatos nyugdíjazás népszerűsítése az idősebbek jövedelmének növelése, illetve elszegényedésük megakadályozása érdekében;

2008. október 9., csütörtök

- iii. a foglalkoztatás és a munkaerőpiacon való maradás elősegítését támogató intézkedések (pl. munkahelyi képzés és egész életen át tartó tanulási lehetőségek); a vállalkozói kedv és olyan munkarendszerek támogatása, amelyek segítik a peremre szorultakat abban, hogy munkába álljanak, vagy megjelenjenek a munkaerőpiacon, és amely összeegyezteti a foglalkoztatást a társadalmi hátrányok (pl. lakhatási lehetőség hiánya, gondozási feladatok vagy egészségügyi problémák) kezelésével kapcsolatos erőfeszítésekkel;
- iv. a nyugdíjas korúak munkamegszűntetésének ellenőrzése a felszabaduló munkahelyek érdekében;
43. úgy ítéli meg, hogy a kifizetődő munkát célzó politikáknak kezelniük kell az alacsony bér csapdájának problémáját, illetve a munkaerőpiac alsó szegmenseiben az alacsony bér/nincs bér ciklus problémáját, amelyek azt eredményezik, hogy az egyének a bizonytalan, az alacsony bérrrel járó, az alacsony minőségű, az alacsony produktivitású munkahelyek és a munkanélküliség és/vagy inaktivitás között mozognak; hangsúlyozza, hogy a munkanélküliség és a szociális ellátás tekintetében a rugalmasság igénye prioritásként kezelendő; úgy véli, hogy a jóléti rendszereknek aktívan kell motiválniuk az embereket új munkalehetőségek felkutatására, miközben ösztönzik a változásra való nyitottságot a jövedelemkiesés mérséklése és az oktatási lehetőségek biztosítása által; sürgeti a politika kialakítóit a rugalmas biztonság koncepciójának alkalmazására a „legyen a munka kifizetődő” politikáikban;
44. felhívja a tagállamokat, hogy gondolják újra az olyan „aktiválási politikákat”, amelyek alapjai a túlzottan korlátozó jogosultsági szabályok és feltételek az ellátásban részesülők számára, és amelyek az egyéneket olyan alacsony minőségű munkahelyekre kényszerítik, amelyek nem fizetnek eleget a tisztességes életszínvonal biztosításához;
45. javasolja, hogy találjanak egyensúlyt az egyének személyes felelőssége, valamint a szociális segítségnyújtásra vonatkozó rendelkezés között annak érdekében, hogy mindenki méltóságteljesen és a társadalomban szerepet vállalva élhessen;
46. hangsúlyozza a Tanács azon álláspontját, amely szerint az aktív munkaerő-piaci politikáknak támogatniuk kell a „jó munkát” és a felfelé irányuló társadalmi mobilitást, és lehetőségeket kell biztosítaniuk a rendszeres, kifizetődő foglalkoztatás felé, amely megfelelő szociális védelmet, tisztességes munkafeltételeket és javadalmazást biztosít;
47. kiemeli a szociális gazdaságban, a szociális vállalkozásokban, a nonprofit ágazatban és az állami foglalkoztatási szektorban rejlő lehetőséget a veszélyeztetett csoportok számára nyújtott támogatott foglalkozási lehetőségek és munkakörülmények tekintetében, amelyeket a tagállamoknak és a közösségi politikáknak teljes mértékben fel kell tární és támogatni kell (Európai Szociális Alap, regionális és kohéziós alapok stb.);
48. egyetért a Bizottsággal, hogy a különböző okokból (mint a súlyos fogyatékoság, kor vagy keresőképtelenség, a tartós és generációs szegénység, és/vagy a megkülönböztetés, családi vagy gondozási felelősség vagy a helyi munkahelyhiány) munkaképtelen egyének számára az aktív integrációs politikáknak kell jövedelem-támogatást és támogató intézkedéseket biztosítaniuk a szegénység és a társadalmi kirekesztés megelőzése, a méltóságteljes élet és a társadalmi részvétel lehetővé tétele érdekében;
49. felhívja a tagállamokat, hogy ne csupán az alacsonyabb jövedelmek, hanem az átlagjövedelem adóterheit is csökkentésük, hogy elkerüljék a munkások alacsony jövedelmi csapdába jutását és megakadályozzák bekapcsolódásukat a fekete munkába;
50. felhívja a figyelmet az európai társadalmi változásokra, amelyek módosítják a háztartások társadalmi összetételét; e változások figyelembe vételére hív fel annak érdekében, hogy a nem dolgozó partnerek munkaerőpiacra való belépésének korlátait felszámolják az élettársi kapcsolatban élők esetében;
51. úgy ítéli meg, hogy a szociális gazdaságnak, a szociális vállalkozásoknak, stb. tisztességes munkakörülményeket és díjazást kell nyújtaniuk, és támogatniuk kell a nemek közötti egyenlőséget, valamint a megkülönböztetés-mentességet (például a nemek közötti fizetési különbségek csökkentését, a kollektív szerződéses és a minimálbérek betartását, továbbá az egyenlő bánásmód biztosítását);
52. megjegyzi, hogy a felsőoktatásban való nagyobb részvétel ellenére, a tagállamokat ösztönözni kell a munkaalapú gyakorlati oktatás fenntartására és bevezetésére; a munkahelyeket fizetetlen gyakornoki munkával leplező jelenlegi tendenciák megfékezése érdekében a tagállamokat a gyakornoki státusszal kapcsolatban következetes, minimális garanciát és tisztességes díjazást nyújtó politikák kialakítására sürgeti;

2008. október 9., csütörtök

53. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki egységes megközelítést az uniós tagállamok oktatási rendszereiben a pályaválasztási folyamat tekintetében, hasonló felkészítési módszerek alapján, amelyek lehetővé teszik a fiatalok számára az általuk választott munkaorientált környezetben való képzést a karrierút részeként; rámutat arra, hogy az oktatási rendszereknek a diplomák és szakképesítési, beleértve a nyelvi oklevelek kölcsönös elismerésén kellene alapulnia, tekintettel a kommunikációs korlátok felszámolására az Unión belül; úgy véli, hogy az átképzési intézkedéseknek egyensúlyt kell teremteniük az érzelmi és szakmai jólét között, hogy a szakmai átképzést ne tekintsek fogyatékosnak vagy gátló tényezőnek a szakmai fejlődés szempontjából;

54. felhívja a figyelmet a fiatalok, az idősek és a bevándorlók aktív integrációjának minden erőfeszítéssel történő támogatására egy nyitott munkaerőpiac létrehozása érdekében; felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vázoljanak fel egy sürgős intézkedéscsomagot a fekete munka, a gyermekkényszermunka és a munkások kizsákmányolása elleni küzdelem érdekében, továbbá oldják meg a gazdasági migráció és a menedékkérés egymással, valamint mindkettőnek az illegális bevándorlással való összemosását; felhívja a tagállamokat, hogy fogadjanak el jogszabályokat a veszélyeztetett munkavállalók bandavezérek általi kizsákmányolása ellen, valamint a migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló ENSZ-egyezménynek az aláírása és végrehajtása érdekében;

Minőségi szolgáltatások biztosítása és hozzáférés garantálása a veszélyeztetett és hátrányos helyzetű csoportok számára

55. üdvözlöi a Bizottság azon nézetét, hogy a kötelező és kiegészítő társadalombiztosítási rendszereknek, egészségügyi szolgáltatásoknak és általános érdekű szociális szolgáltatásoknak megelőző és társadalmi összetartást biztosító szerepet kell játszaniuk, elő kell mozdítaniuk a társadalmi integrációt és meg kell védeniük az alapvető jogokat; rámutat, hogy a rászorulóknak számára magas színvonalú, hozzáférhető és megfizethető hosszú távú gondozás kialakításáról és az ellátást nyújtók számára támogatásról kell gondoskodni; felhívja a tagállamokat a munkaerőpiacról való kimaradásra gyakran kényszerülő gondozók problémáinak azonosítására és kezelésére;

56. egyetért a Bizottsággal, hogy minden közérdekű szolgáltatásnak, beleértve a hálózati iparágakat, mint a közlekedést, a telekommunikációt, az energiát és más közüzemi vagy pénzügyi szolgáltatásokat, fontos szerepet kell játszania a társadalmi és a területi kohézióban, valamint hozzá kell járulnia az aktív integrációhoz;

57. hangsúlyozza, hogy az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés jogát minden európai állampolgár számára biztosítani kellene, és éppen ezért üdvözlöi a Bizottságnak a 2000/78/EK irányelvét kiegészítő, és az EK-Szerződés 13. cikkében meghatározottak alapján a diszkrimináció minden formája elleni horizontális irányelvre irányuló javaslatát, amely segíthet a diszkriminációnak a foglalkoztatáson kívül többi formája, így a fogyatékoságon, az életkoron, valláson vagy meggyőződésen, illetve szexuális orientáción alapuló diszkrimináció elleni küzdelemben; ugyanakkor úgy ítéli meg, hogy további előrelépést kell elérni a hatályban lévő diszkriminációellenes közösségi irányelvek végrehajtása tekintetében;

58. ösztönzi a tagállamokat, hogy fontolják meg szociális alaptarifák létrehozását a veszélyeztetett csoportok számára például az energia és a tömegközlekedés területén, illetve teremtsenek számukra mikrohitel-felvételi lehetőséget a az aktív integráció előmozdítása érdekében, valamint az anyagi gondokkal küzdők számára biztosítsanak ingyenes oktatást és egészségügyi ellátást;

59. az alapvető szolgáltatások hozzáférhetőségének és megfizethetőségének megerősítése és a célzott közszolgáltatási kötelezettségek tekintetében az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek (mint a telekommunikáció és a postai szolgáltatások) bővítésére ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat a veszélyeztetett és hátrányos helyzetű társadalmi csoportok bevonásának fokozása érdekében;

60. felhívja a Tanácsot, hogy állapodjon meg uniós szintű kötelezettségvállalásról az utcai hajléktalanság 2015-ig történő felszámolása érdekében, és felhívja a tagállamokat integrált politikák kidolgozására a mindenki számára megfizethető minőségi lakáshoz való hozzáférés biztosítása érdekében; sürgeti a tagállamokat, hogy alakítsanak ki „téli vészterveket” egy tágabb hajléktalansági stratégia keretében, valamint hozzanak létre a megkülönböztetéssel sújtott csoportok számára lakhatási előírásokat és hozzáférést biztosító ügynökségeket; javasolja a hajléktalanság mértékéről és a gyenge minőségű lakásállományról összehasonlítható adat gyűjtését; felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy uniós keretmeghatározást a hajléktalanság fogalmára, és készítsen éves jelentéseket a tagállamokban a hajléktalanság megszüntetésére tett intézkedésekről és ezek eredményeiről;

2008. október 9., csütörtök

61. sürgeti a tagállamokat, hogy a gyermekszegénység teljes megszüntetése felé tett első lépésként 2012-ig 50 %-kal (nem kizárólag gazdasági mutatókkal mérhetően) csökkentsék a gyermekszegénységet, és e cél elérésére irányozzanak elő megfelelő forrásokat; úgy véli, hogy a csökkenés mérésére használt mutatóknak különösen figyelembe kell venniük a szélsőségesen szegény családok gyermekeit;

62. hangsúlyozza olyan integrált szolgáltatások fontosságát, amelyek válasszal szolgálnak a szegénység és a társadalmi kirekesztés multidimenziális jellegére, ideértve pl. a szegénység és a hajléktalanság közötti kapcsolatot, az erőszakot, az egészséget és a mentális egészséget, az oktatási szinteket, a társadalmi és közösségi integrációt, az információs technológiákhoz és infrastruktúrához való hozzáférés hiányát, illetve a „digitális szakadék” elmélyülését;

63. felhívja a tagállamokat az „egészség minden szakpolitikában” megközelítés elfogadására és integrált szociális és egészségügyi politikák kialakítására az egészségügyi ellátási rendelkezésekben, a megelőzésben és az egészségügyi eredményekben megjelenő egyenlőtlenségek leküzdésére, kifejezetten a veszélyeztetett és a legnehezebben elérhető csoportokat illetően;

64. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat az önkéntes tevékenységek népszerűsítésére és a munkaerő-piacjal való kapcsolatukat veszített vagy abban részt már nem vevő emberek társadalmi integrációjának az elősegítésére.

65. üdvözli a Bizottságnak a szolgáltatások jobb hozzáférhetőségére (elérhetőségére és megfizethetőségére) és minőségére fordított figyelmét, beleértve a felhasználók bevonását, az ellenőrzést, a teljesítmény-értékelést, a jó munkakörülményeket, a felvételi politika és szolgálati előírások tekintetében az egyenlőséget, a koordinációt és a megfelelő fizikai infrastruktúrát;

66. felszólítja a tagállamokat, hogy javítsa a közszolgáltatások összehangolását, különösen a gyermekek és felnőttek számára nyújtott szolgáltatások közötti kapcsolatok tekintetében; sürgeti a tagállamokat, hogy hozzanak létre segítségnyújtási programokat a szülők számára az olyan területeken, ahol a szegénység a gyermeknevelési ismeretek hiányához vezet, és gondoskodjanak arról, hogy gyermeksegély-vonalak megfelelő forrásokkal rendelkezzenek; hangsúlyozza, hogy a gyermekek és családok számára nyújtott közszolgáltatások dolga a megfelelő struktúrák, kezdeményezések, teljesítményirányító rendszerek, finanszírozási források és a munkaerő biztosítása a munkahelyeken, valamint annak biztosítása, hogy élvonalbeli munkaerő a megfelelő képességekkel, tudással és bizalommal rendelkezzen annak érdekében, hogy biztosítható legyen a jobb megelőzés, a korai beavatkozás, valamint, hogy különösen a rászoruló családok minél előbb megkapják a szükséges segítséget;

67. felszólítja a tagállamokat, hogy tulajdonítsanak nagyobb jelentőséget annak a ténynek, hogy a különleges szolgáltatásokra mint például a vacsorapénzre, az ingyenes tananyagra és az iskolabuszra, valamint az alapvető szabadidős és iskolán kívüli lehetőségekre jutó források csökkentése közvetlen társadalmi kirekesztéshez vezet, különösen a társadalmilag veszélyeztetett családokból származó gyermekek esetében; kiemeli annak fontosságát, hogy a tagállamok az iskolákban aktív sportpolitika, valamint az információs technológiákhoz való hozzáférés révén biztosítsanak minden gyermek számára egyenlő lehetőséget az integrációra; felhívja a Bizottságot arra, hogy a közérdekű szociális szolgáltatások listájára vegye fel a gyermekeknek nyújtott szolgáltatásokat, így a gyermekellátást, az iskolai közlekedést és iskolai étkezést;

68. üdvözli a munkaképtelenek intézményektől való függetlenítését, de megjegyzi, hogy ahhoz a közösség-alapú, átfogó támogatás és ellátási szolgáltatások kielégítő szintjére van szükség, amely előnyben részesíti a független életmódot, a személyes segítségnyújtáshoz való jogot, a saját költségvetés ellenőrzésének a jogát és a teljes társadalmi szerepvállalást a tagállamokban;

69. felhívja a figyelmet arra, hogy a tagállamoknak támogatniuk kellene átfogó helyi, regionális és nemzeti idősödési stratégiák kidolgozását és végrehajtását;

70. úgy véli, hogy mind tagállami, mind pedig uniós szinten fokozott cselekvésre van szükség a családon belüli erőszak, valamint a gyermekek és az idősek bántalmazásának felismerésére, kutatására és felszámolására;

71. felhívja a tagállamokat a kábítószerügyek konstruktívabb megközelítésének kialakítására, amely inkább az oktatásra és a függőség kezelésére, mintsem a büntetőjogi szankciókra helyezi a hangsúlyt;

72. felhívja a tagállamokat azoknak a közegészségügyi intézkedéseknek az előnyben részesítésére, amelyek a számos etnikai kisebbségi közösség egészségügyi helyzetében és az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés szintjében létező egyenlőtlenségek közvetlen felszámolását tűzi ki célul;

2008. október 9., csütörtök

73. megállapítja, hogy az alkohol és a kábítószerrel való visszaélés valamennyi tagállamban bűnözéshez, munkanélküliséghez és társadalmi kirekesztéshez vezethet; úgy véli, hogy elfogadhatatlan, hogy sok ember számára az ilyen jellegű kezeléshez és tanácshoz való hozzáférés egyetlen módja a börtönrendszer;

74. hangsúlyozza, hogy a fogyatékosoknak számos formája van, beleértve a mozgásproblémákat, a látás- és halláskárosodást, a mentális problémákat, a súlyos betegségeket és a tanulási nehézségeket; kiemeli azt a tényt, hogy a halmozottan fogyatékos emberek kivételes problémákkal szembesülnek, éppúgy mint a többszörös megkülönböztetésnek kitett emberek;

75. a mentális problémákkal és a tanulási nehézségekkel küzdő embereknek a megbélyegződéstől való mentesítésére, a mentális egészség és jólét népszerűsítésére, a mentális rendellenességek megelőzésére, valamint a kezelés és ellátás erőforrásainak növelésére hív fel;

76. felszólítja a tagállamokat az emberkereskedelem- és diszkriminációellenes jogszabályok hatályba léptetésére, valamint különösen az Európa Tanács emberkereskedelem elleni fellépésről szóló egyezményének aláírására, ratifikálására és végrehajtására;

77. valamennyi tagállamot sürget, hogy a menekültek jogállásáról szóló egyezményrel és az egyéb vonatkozó emberi jogi jogszabályokkal összhangban biztosítsa az emberi jogokon alapuló menekültügyi politikát, és ezzel párhuzamosan törekedjen a menedékkérők ellátásuktól való függőségének történő megszüntetésére munkavállalásuk engedélyezése révén, és mérlegelje további legális bevándorlási módok kialakítását;

A szakpolitikai koordináció fejlesztése és valamennyi érintett bevonása

78. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság szociális védelemről és a társadalmi integrációról szóló, 2008. évi közös jelentése nem összpontosít eléggé stratégiai módon a szegénység felszámolására és a társadalmi kirekesztés leküzdésére;

79. egyetért a Bizottsággal, hogy az aktív integráció szemléletének uniós, nemzeti, regionális és helyi szinten kell támogatnia egy integrált végrehajtási folyamatot minden érintett szereplő (társadalmi partnerek, nem kormányzati szervezetek, helyi és regionális hatóságok, stb.) bevonásával, valamint biztosítani kell a hátrányos helyzetűek aktív részvételét a stratégiák kialakításában, irányításában, végrehajtásában és értékelésében;

80. kiemeli egy európai szintű egységes intézkedéssorozat szükségességét a kisebbségekkel, fogyatékosokkal, idősekkel való bármiféle hátrányos bánásmód megelőzése és büntetése érdekében, ezeknek a társadalmi csoportoknak a veszélyeztetettségét mindenre kitéjedően csökkentő konkrét intézkedésekkel összefüggésben, beleértve a pénzügyi vonatkozást is;

81. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy erősítse meg újból a szegénység felszámolására és a társadalmi integráció előmozdítására irányuló egyértelmű stratégiai összpontosítást a 2008–2012. évi szociális napirend összefüggésében; felhív a szociális védelemmel és a társadalmi integrációval kapcsolatos nyílt koordinációs módszer következő ciklusában egy kifejezettebb elköteleződésre egy új, dinamikus és hatékony közösségi stratégia mellett, amely a szegénységre, a társadalmi kirekesztésre és az egyenlőtlenség elleni küzdelemre helyezve a hangsúlyt, érdemi célokat tűz ki, hatékony eszközöket és ellenőrző mechanizmusokat alakít ki; felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy küzdjék le a különböző összehangolási eljárásokkal (a Lisszaboni Stratégiával, az EU fenntartható fejlődési stratégiájával, valamint a társadalmi integrációs és szociális védelem területén a koordináció nyílt módszerével) kapcsolatos problémákat oly módon, hogy az világos elkötelezettséget jelentsen a szegénység megszüntetése és a társadalmi integráció felé mindezen politikák keretében;

82. felhívja a Bizottságot, a szociális védelemmel foglalkozó bizottságot és a tagállamokat, hogy a szegénység és a társadalmi kirekesztés leküzdése érdekében állapítsanak meg a nemek egyenlőségére vonatkozó egyedi célkitűzéseket és célokat, beleértve egy sor politikai fellépést a nők azon csoportjainak támogatására, amelyek a szegénység és a társadalmi kirekesztés nagyobb kockázatának vannak kitéve, mint például a nem hagyományos és egyszülős családok, a migráns nők, a menekült és etnikai kisebbséghez tartozó nők, az idősebb nők és a fogyatékkal élő nők;

2008. október 9., csütörtök

83. a társadalmi partnereket a Közös Társadalmi Partner Elemzés és 2006–2008-as munkaprogramjuk keretében megkezdett erőfeszítéseik folytatására bátorítja a hátrányos helyzetűek munkaerőpiaci integrációja érdekében; úgy véli, hogy jobb vezetés szükséges egyrészt a társadalmi partnerek vonatkozó munkaerőpiaci tevékenységeinek, másrészt a foglalkoztatáson kívüli társadalmi integrációról folytatott szélesebb körű társadalmi párbeszéd (nem kormányzati szervezetek, stb.) koordinálására;

84. támogatja a Bizottság azon álláspontját, miszerint, tekintettel a 92/441/EGK ajánlásra és a társadalmi integráció és szociális védelem koordinációjának nyílt módszerére, megfelelő mutatókra és összehangolt nemzeti rendszerekre van szükség az adatgyűjtéshez és az adatok elemzéséhez (pl. statisztikai adatokra a megadózható jövedelmekről, háztartási fogyasztásról, az árszínvonalról, a minimumbérek és a kapcsolódó juttatások rendszeréről); úgy ítéli meg, hogy a társadalmi integrációs stratégiák végrehajtásának, illetve a tagállamok haladásáról szóló jelentések ellenőrzésének és értékelésének meg kellene mutatnia, hogy vajon minden egyes tagállamban, valamint regionális szinten biztosítva van-e az embereknek méltóságteljes életet biztosító elegendő forráshoz és szociális segítséghez való alapvető jog;

85. üdvözli „A szociális Európa érdekében tett kötelezettségvállalás megújítása: A szociális védelemre és a társadalmi integrációra irányuló nyílt koordinációs módszer megerősítése” című bizottsági közleményt (COM(2008)0418), amely a láthatóság és a munkamódszerek javításán, illetve a többi politikával való együttműködés megerősítése révén a koordináció nyílt módszerének megerősítését javasolja; különösen üdvözli a Bizottság következő célok kitűzésére vonatkozó javaslatát: a szegénység visszaszorítása (általában a gyermekszegénység területén, a munkahelyeken, és a tartós szegénység területén is), minimális jövedelem nyugdíjak általi biztosítása és a minőségi egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés (a csecsemőhalálozás visszaszorítása, az egészségi állapot javítása és a várható életkor növelése, stb.);

86. felhívja a tagállamokat, hogy tegyenek hatékony intézkedéseket a gyermekgondozó szolgáltatásokra vonatkozó barcelonai célkitűzések elérése érdekében; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fogalmazzanak meg ajánlásokat arra vonatkozóan, hogy hogyan lehet kielégíteni az európai gondozási szolgálatok igényeit (különös tekintettel a gyermekek és egyéb eltartottak gondozásának szervezésére és finanszírozására), ideértve pontos célok és mutatók meghatározását azzal a céllal, hogy 2015-re az Unióban biztosított legyen a gyermekgondozási eszközök rendelkezésre állása a születéstől az iskolaköteles kor betöltéséig a gyermek legalább 90 %-a számára, valamint az egyéb eltartott személyek megfelelő szintű gondozása; hangsúlyozza, hogy minden szolgáltatásnak ki kell elégítenie a megfizethetőség, a hozzáférhetőség és a jó minőség kritériumait, hogy a gyermekek felnevelése és az eltartottak gondozása ne jelentse többé a „szegénység kockázatát”, különösen a nők számára;

87. hangsúlyozza, hogy munkaerőpiactól legtávolabbra eső emberek számára biztosítani kellene a hozzáférést az Európai Szociális Alap és az EQUAL kezdeményezés programjaihoz; felszólítja a Bizottságot, hogy mérje fel a Strukturális Alapoknak a társadalmi integrációs mutatókon alapuló koordináció nyílt módszeréhez való hozzájárulásának mértékét, és ösztönözze az új Európai Szociális Alapra vonatkozó rendelet rendelkezéseinek alkalmazását és a haladás finanszírozását, az aktív integrációs intézkedések támogatása, az Európai Szociális Alap finanszírozásának elkülönítési lehetőségeinek felmérése, valamint annak érdekében, hogy költségvetési forrást lehessen találni egy közösségi kezdeményezés számára e területen; úgy véli, hogy ez elősegíti a szegénység elleni küzdelem jó gyakorlati példáit összefogó hálózat kialakítását a tagállamok közötti tapasztalatcserét ösztönözve;

88. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni évvel összefüggésben kötelezzék el magukat hatékony cselekvési program mellett, amely hosszú távon jelentős lépés a szegénység elleni küzdelemben;

89. felhívja a Bizottságot arra, hogy támogassa a gyermekek érdemi és biztonságos részvételét az őket érintő ügyekben, biztosítva ezáltal, hogy minden gyermek egyenlő lehetőséget kapjon a részvételre;

*

* *

90. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, a Régiók Bizottságának és a szociális védelemmel foglalkozó bizottságnak.